

РЕШЕНИЕ

№ 4399

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2881** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „БЛЕК СИИ ЛОГИСТИК ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Х. В. Калстер, поданик на Кралство Б., действащ чрез адв. А. У., срещу Решение № ПО–21/08.03.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с която е оставена без уважение подадената от дружеството жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0000430/21.0.2023г. на публичен изпълнител в ТД на НАП - С..
Според жалбоподателя оспореното решение, както и потвърденото с него постановление, са издадени при липса, неяснота и необоснованост на мотивите, което представлява съществено нарушение на правилата на чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК и на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Твърди се, че със запора на банковата сметка, при неизяснена фактическа обстановка, се възпрепятства и спира дейността на дружеството, което не може да извършва плащания и да сключва търговски сделки. Изложени са доводи за нарушение на чл.121, ал.1 ДОПК, като се изтъква, че предварителната обезпечителна мярка се налага след спирането на ревизионното производство от органите по приходите и то по причина на неизяснена фактическа обстановка. Според изложеното в жалбата, неправилно директорът на ТД на НАП прилага и чл.208 от ДОПК, тъй като разпоредбата предполага съществуващо публично задължение, а в случая няма издаден ревизионен акт и няма възникнало публично задължение. Прави се възражение за несъответствие на акта с целта за на закона. Иска се отмяна на

решението, респективно на потвърденото с него постановление, като се претендира присъждане на разноски. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят се представлявала от адв. У., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. .
Отвѣтникът – директор на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт Е., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22222102004905-020-001/28.09.2022 г. е възложено извършването на ревизия на „БЛЕК СИИ ЛОГИСТИК ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периода от 23.05.2021 г. до 31.08.2022 г. и за корпоративен данък за периода 01.01.2018г. – 31.12.2021г.

На 14.02.2023г. ръководителят на ревизията е отправил искане за предварително обезпечаване на очакваните бъдещи задължения. Въз основа на него публичният изпълнител е издал Постановление с изх. №С230022-023-0000430/21.02.2023 г., с което са наложени предварителни обезпечителни мерки - заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: У. [улица].05 лв.

Мотивите, с които са наложените обезпечителни мерки, са следните:

В хода на ревизията е установен контрагент с невалиден ДДС номер - белгийското дружество IMMO VAN CALSTER B&H NV, като са декларирани услуги към това дружество в размер на 45375,25 лв. за периода от 01.12.2019г. до 31.01.2020г. Посочено е, че очакваният размер на задълженията е в особено големи размери, а дружеството не притежава ДМА - недвижими имоти, МПС, въобще имущество, което да послужи за обезпечение на бъдещите вземания.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е обжалвано от дружеството, като с Решение № ПО-21/08.03.2023 г. на директора на ТД на НАП – С. то е потвърдено, а жалбата отхвърлена като неоснователна. Решението е връчено на дружеството на 14.03.2023 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима.

По същество е неоснователна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК административен орган, в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт – потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако 1) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2) не съществува изпълнително основание и 3) ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и чл. 195, ал. 5 ДОПК. Така очертаната правна регламентация предопределя и обхвата на съдебната проверка.

Първата хипотеза на чл. 197, ал. 3 ДОПК, при която съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в случая не е относима, доколкото твърдения и доказателства в тази насока не са наведени от жалбоподателя. На следващо място, доколкото в конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, тоест не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание, преценката на съда се свежда до това дали при издаването на ПНПОМ са спазени изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Не се спори между страните, че са спазени формалните изисквания за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е мотивирано искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия.

На първо място, неоснователни са възраженията на жалбоподателя за липса на мотиви и необоснованост на обезпечителните мерки. Предприемането на предварителните обезпечителни мерки законът свързва с наличието на установен от органите по приходите риск за събиране на бъдещото вземане. Въз основа на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Налагането на предварителни обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност – както на ревизиращия орган, който въз основа на събраните факти и данни в хода на ревизията преценява дали да отправи искане за налагането им, така и на публичния изпълнител, който от своя страна не е длъжен да уважи отправеното искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и обстоятелства, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона (чл.169 АПК) и спазен ли е принципа на съразмерност по чл.6 от АПК. Противно на твърденията в жалбата, съдът намира, че публичният изпълнител е събрал, анализирал и изложил релевантната за събирането на бъдещите вземания информация - данните за имущественото състояние на ревизираното лице, съпоставено с размера на подлежащото на обезпечаване бъдещо вземане. Установените от него фактически констатации са изложени в ПНПОМ – няма данни дружеството да притежава никакви дълготрайни материални активи, нито инвестиции или вземания, а очакваният размер на задълженията е в особено големи размери. Следователно, изложени са достатъчно ясни и конкретни факти и обстоятелства, обосноваващи обезпечителната нужда.

Спазена е и разпоредбата на чл.121,ал.3 ДОПК, като в резултат на извършената от публичния изпълнител преценка запорът е наложен до размер на очакваните задължения. Несъмнено, всеки запор върху суми по сметки лишава търговеца, спрямо който се налага, от възможността да оперира със средствата по запорираното парично вземане и в този смисъл има неблагоприятен ефект върху него. Въпрос на доказване е обаче по какъв начин и в каква степен запорът се отразява неблагоприятно на ревизираното лице и дали действително сериозно се възпрепятства дейността му. В случая жалбоподателят не е обосновал с конкретни факти твърдението си, че не може

да извършва плащания и да сключва търговски сделки, нито е ангажирал никакви доказателства в тази насока, поради което няма основание да се приеме, че нарушено правилото на чл.121, ал.3 ДОПК, респективно принципът на съразмерност.

На второ място, относно изложените в жалбата доводи, касаещи констатациите на ревизиращите органи при ревизията и изводите относно предполагаемите публични задължения, следва да се посочи, че по отношение вида и размера на задълженията публичният изпълнител е обвързан от посочените в искането на ръководителя на ревизията данни. В тази връзка, по отношение на възражението, че издадените към белгийския контрагент фактури не са обхванати от периода на ревизията, това отчасти е така що се отнася до периодите по ЗДДС, но тъй като ревизията е възложена и за задълженията за корпоративен данък за данъчните периоди от 01.01.2018г. - до 31.12.2021г., то процесните доставки несъмнено попадат в тези периоди.

На следващо място, относно оплакванията в жалбата, че ревизията е възложена през месец септември 2022г., а обезпечителните мерки са наложени чак през следващата година, по-точно през м.февруари 2023г., то следва да се отбележи, че те са несъстоятелни, доколкото няма изискване или ограничение в кой момент трябва да се издаде заповедта за налагане на предварителните обезпечителни мерки освен, че това трябва да е при висящо ревизионното производство. Относно доводите, че обезпечителните мерки се налагат при спряна ревизия, тъй като доказателства за такова обстоятелство /спирането на ревизията/ по делото липсват, включително жалбоподателят не сочи конкретни данни /например номер на заповед за спиране на ревизията/, поради което съдът не намира за необходимо да го обсъжда.

С оглед изложеното дотук съдът приема, че оспореното ПНПОМ и потвърждаващото го решение са издадени при спазване изискванията на чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК и са законосъобразни по всички критерии, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Трето отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БЛЕК СИИ ЛОГИСТИК ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД, срещу Решение № ПО–21/08.03.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с която е оставена без уважение подадената от дружеството жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0000430/21.02.2023г. на публичен изпълнител в ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА „БЛЕК СИИ ЛОГИСТИК ИНТЕРНESHЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати по сметка на Националната агенция за приходите сума в размер на 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

